

Den kunnskapsbaserte og reflekterte læreren – introduksjon til «Visible learning»

Thomas Nordahl

21.11.12

Høgskolen i Hedmark

Grunnleggende misforståelser

Denne introduksjonen vil omhandle tre grunnleggende misforståelser og motargumenter til «Visible learning» i Norge:

1. Motviljen mot evidensbasert forskning i utdanningssystemet.
2. «Visible Learning» bidrar til instrumentalisme og ukritiske lærere.
3. Hovedfunnene i «Visible Learning» kan ikke overføres til den norske konteksten.

1. Motviljen mot evidensbasert forskning i utdanningssystemet

- Evidens handler om forskning som kan gi svar på hvilken praksis som sannsynliggjør best mulige resultater for bestemte målgrupper under et sett av betingelser (Tengvall 2003).
- Det er en sterk motstand mot evidensbaserte forskning blant lærere, skoleledere og forskere selv om det nesten ikke er gjennomført slik forskning i Norge de siste 10 årene.
- Evidens skal øke sannsynligheten for ønskede resultater, men er ingen garanti for gode resultater
- Evidens er spørsmål om hva som virker, forstått som hvilke resultater vi har av ulike innsatser og tiltak
- Dette er spørsmål det må være vesentlig å stille i pedagogisk praksis der en søker å påvirke barn og unge sine kunnskaper, ferdigheter og holdninger.

2. «Visible Learning» bidrar til instrumentalisme og ukritiske lærere.

- Å studere "hva som virker" er ikke det samme som å jakte "på den beste metoden" (Ogden 2012)
- Evidens er kunnskapsutvikling og vil ikke dreie seg om instrumentell anvendelse av teknikker og manualer
- Evidensbasert praksis handler om prinsipper, metoder eller strategier som lærere kan anvende når de reflekterer, planlegger og gjennomfører undervisning.
- Pedagogisk skjønn, intuisjon og autonome lærere alene, er ingen garanti for gode resultater. Det er mer uttrykk for relativisme, der alt er like bra.

2. Læreren skal være kunnskapsbasert, ikke instrumentell

- Det er en nær sammenheng mellom rask intuitiv tenkning (system 1) og langsom rasjonell tenkning (system 2). (Kahneman 2011).
- Den raske intuitive tenkningen og beslutningen blir bedre når den enkelte over tid har reflektert og satt seg inn i kunnskap.
- Forskningsbasert kunnskap hos læreren kan slik betraktes som en forutsetning for profesjonalitet og autonomi
- Det er bekymringsfullt at lærerne og skolen som selv er en kunnskapsinstitusjon i så liten grad bygger sin virksomhet på forskningsbasert kunnskap

3. Hovedfunnene i «Visible Learning» kan ikke overføres til den norske konteksten.

- Standpunktet kan sammenlignes med at:
 - Lærere i videregående opplæring kan ikke lære noe av grunnskolen fordi videregående har en helt spesiell kontekst.
 - Matematikklærere kan ikke lære noe av en norsklærere på grunn av fagenes egenart.
- Vi bør i sterkere grad se på hva vi har felles med andre lands kultur og utdanningssystem og ikke være så fokusert på forskjellene.
- Metaanalysene «Visible learning» bygger på vil i seg selv øke mulighetene for å generalisere ved at det er ulike kontekstuelle betingelser i enkeltstudiene analysene bygger på.

Norsk skole har behov for kunnskapen «Visible learning» bygger på og formidler

- Norsk skole sine primære utfordringer er knyttet til kompetanse, ikke til ressurser, klassestørrelse, organisering eller skolestruktur.
- Lærere og skoleledere har en moralsk forpliktelse i å anvende de mest lovende pedagogiske strategiene for å hjelpe hver enkelt elev til å komme på et høyest mulig nivå. (Dufour og Marzano 2011).
- Disse lovende pedagogiske strategiene kan vi finne i «Visible learning».

Referanser

- Dufour, R. & Marzano, R. J. (2011): *Leaders of learning*. Bloomington: Solution Tree Press.
- Hattie, J. (2009). *Visible learning. A synthesis of over 800 meta-analyses relating to achievement*. New York: Routledge.
- Hattie (2012): *Visible learning for teachers. Maximizing impact on learning*. New York: Routledge.
- Kahneman, D (2012): *Thinking fast and slow*. New York: Farrar, Straus and Giroux
- Nordahl, T. og Hansen, O. (2012) (red): *Dette vet vi om*. Oslo: Gyldendal Akademisk.
- Ogden, T: (2012): *Evidensbasert praksis i arbeidet med barn og unge*. Oslo: Gyldendal Akademisk